การศึกษาผลของซัลบทามอลในอาหารสุกรระยะขนโดยใช้สุกรลูกผสม (แลนค์เรซ x ลาร์จไวท์ x ครอก) จำนวน 50 ตัว แบ่งเป็น 5 กลุ่มการทคลอง ในแต่ละกลุ่ม ประกอบด้วยสุกรเพศผู้ตอน 5 ตัว และเพศเมีย 5 ตัว น้ำหนักตัวเริ่มต้นเฉลี่ย 70.21 กิโลกรัม จนได้ น้ำหนักตัวเฉลี่ย 99.46 กิโลกรัม เลี้ยงนาน 33 วัน และงคใช้สารก่อนฆ่า 5 วัน อาหารทดลองเป็น อาหารพื้นฐานที่เสริมสารซัลบุทามอล ในระดับต่างๆ กัน ดังนี้ คือ 0 (กลุ่มควบคุม), 4, 8, 12 และ 16 ppm วางแผนการทดลองแบบ 2x5 factorial ใน CRD (Completely Randomized Design) ผลการ ทคลองพบว่า การเสริมสารซัลบูทามอลไม่มีผลต่อประสิทธิภาพการผลิต โดยสุกรกลุ่มควบคุมมี ประสิทธิภาพการผลิตไม่แตกต่างกับกลุ่มที่เสริมสารซัลบุทามอล แต่เมื่อเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มที่ เสริมสารซัลบุทามอล พบว่าสุกรกลุ่มที่เสริมสารซัลบุทามอลระดับ 12 ppm มีปริมาณอาหารที่กิน เฉลี่ยต่อวัน ปริมาณอาหารที่กินทั้งหมด อัตราการเจริญเติบโต และน้ำหนักตัวที่เพิ่มขึ้น มีค่าสูงกว่า กลุ่มที่เสริมสารซัลบุทามอลระคับอื่นๆ (P<0.05) ค้านประสิทธิภาพการใช้อาหาร พบว่า สุกรกลุ่มที่ เสริมสารซัลบุทามอลระคับ 8 ppm มีประสิทธิภาพการใช้อาหารคึกว่ากลุ่มควบคุม (P<0.05) ส่วน ปัจจัยค้านเพศนั้นพบว่า สุกรเพศผู้ตอนมีประสิทธิภาพการผลิตคึกว่าสุกรเพศเมีย (P<0.05) อย่างไร ก็ตามต้นทุนค่าอาหารของทุกกลุ่มการทคลองไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ (P>0.05) ค้านคุณภาพ ซาก พบว่า ลักษณะซากโดยรวมของสุกรทั้ง 5 กลุ่มการทดลอง ไม่มีความแตกต่างกัน (P>0.05) แต่ สุกรกลุ่มควบคุมมีพื้นที่หน้าตัดเนื้อสันน้อยกว่ากลุ่มที่เสริมสารซัลบูทามอลระดับ 4, 8 และ 16 ppm (P<0.05) ค้านปัจจัยทางเพศพบว่า สุกรเพศผู้ตอนมีน้ำหนักตัวเข้าฆ่าและน้ำหนักซากอุ่นสูงกว่าสุกร เพศเมีย (P<0.05)

ค้านคุณภาพเนื้อ ค่าความเป็นกรค-ค่างเวลาหลังฆ่า 45 นาที และค่าการนำไฟฟ้าที่เวลาหลัง ฆ่า 45 นาที และ 24 ชั่วโมง ไม่มีความแตกต่างกัน (P>0.05) แต่พบความแตกต่างของค่าความเป็น กรค-ค่างของเนื้อสุกรหลังฆ่า 24 ชั่วโมง โดยกลุ่มควบคุมมีค่าต่ำกว่ากลุ่มที่เสริมสารซัลบูทา มอลทุกระคับ (P<0.05) ส่วนการประเมินค่าสีของเนื้อ พบว่ากลุ่มควบคุมมีค่า a* และ b* สูงกว่า กลุ่มที่เสริมสารซัลบูทามอลระคับ 8, 12 และ 16 ppm (P<0.01) เช่นเคียวกับการประเมินค่า ความสามารถในการอุ้มน้ำของเนื้อ พบว่า ค่าการสูญเสียน้ำของเนื้อระหว่างการเก็บของสุกรกลุ่ม ควบคุมสูงกว่ากลุ่มที่เสริมสารซัลบูทามอลระคับ 12 ppm (P<0.05) เช่นเคียวกับค่าการสูญเสียน้ำ จากการทำละลายของกลุ่มควบคุมสูงกว่ากลุ่มที่เสริมสารระดับ 4 และ 8 ppm (P<0.05) ส่วนผลของ สารซัลบุทามอลที่ระดับต่างๆ ต่อองก์ประกอบทางเกมี พบว่ากลุ่มที่เสริมสารซัลบูทามอลระดับ 16 ppm มีเปอร์เซ็นต์ความขึ้นสูงกว่ากลุ่มการทดลองอื่นๆ (P<0.01) ส่วนเปอร์เซ็นต์โปรตีนสูงกว่า กลุ่มควบคุม และกลุ่มที่เสริมสารซัลบูทามอลระคับ 8 ppm (P<0.05) เนื้อสุกรกลุ่มควบคุมมี่ปริมาณ คอเลสเตอรอลสูงกว่ากลุ่มที่เสริมสารซัลบูทามอลระดับ 4, 12 และ 16 ppm (P<0.05) ส่วนปริมาณ ไตรกลีเซอไรค์ พบว่า เนื้อสุกรกลุ่มที่เสริมสารซัลบูทามอลระคับ 8 ppm มีปริมาณไตรกลีเซอไรค์ สูงกว่ากลุ่มที่เสริมสารระคับ 4 และ 16 ppm (P<0.05) ค้านค่าการหืน (TBA number) ของไขมันใน เนื้อสุกร พบว่า เนื้อสุกรกลุ่มที่เสริมสารซัลบูทามอลระดับ 16 ppm มีค่าการหืนสูงกว่ากลุ่มที่เสริม สารซัลบุทามอลระคับอื่นๆ (P<0.01)

การตกค้างของสารซัลบูทามอลในเนื้อ ตับ และไตของสุกร พบว่ามีปริมาณการตกค้าง ของสารเพิ่มขึ้น ตามระคับการเสริมสารซัลบูทามอล (P<0.01) The effects of salbutamol in finishing diet was studied by using fifty crossbred swines (Landrace x Large White x Duroc) averaging 70.21 kilograms initial body weight to 99.46 kilograms final weight, were assigned in 5 x 2 factorial arrangement in Completely Randomized Design which including; diet factor (0 (control), 4, 8, 12 and 16 ppm of salbutamol); sex factor (barrow and gilt). Swines were fed for 33 days and 5-day withdrawal period for salbutamol before they were slaughtered. The results found that, swines of control group had productive performance no significant difference with salbutamol supplementation groups (P>0.05). When compare among salbutamol supplementation groups, swines fed with salbutamol 12 ppm in feed had better total feed intake, average daily feed intake, average daily gain and body weight gain than the other fed with salbutamol supplementation groups (P<0.05). For sex factor, barrow had productive performance better than gilt. However, feed cost per gain had not significant difference (P>0.05). Furthermore, the result of overall carcass quality had not significant difference (P>0.05). But swines of control group had lower loin eye area than swines fed with 4, 8 and 16 ppm salbutamol supplementation groups (P<0.05). For sex factor of carcass quality, barrow had slaughter weight and hot carcass higher than gilt (P<0.05).

The results of meat quality in term of pH at 45 minutes and electrical conductivity value at 45 minutes and 24 hours post mortem were not significant difference (P>0.05). However, pH at 24 hours post mortem in the control group was lower than those of all salbutamol supplementation groups (P<0.05). Meat color (a* and b* value) of the control group was higher than those of all salbutamol supplementation groups (P<0.01). The results of water holding capacity (WHC), in term of drip loss of control group had higher than 12 ppm of salbutamol group (P<0.05), al well as thawing loss, swine of control group had thawing loss higher than swine fed with 4 and 8 ppm of salbutamol supplementation groups (P<0.05). The chemical composition in term of moisture percentage, swines fed with 16 ppm salbutamol was higher than all groups (P<0.01), as well as protein percentage was higher than the control group and swine fed with 8 ppm salbutamol supplementation (P<0.05). The results of cholesterol and triglyceride content, found that control group had cholesterol content higher than all salbutamol supplementation groups (P<0.05). Swines fed with 8 ppm salbutamol supplementation group had triglyceride content higher than swine fed with 4 and 16 ppm of salbutamol supplementation (P<0.05). Swines fed with salbutamol at 16 ppm in feed had TBA number higher than other swines fed with salbutamol supplementation groups (P<0.01).

The residue of salbutamol in meat increased when the level of salbutamol was increased in feed (P<0.01) as well as, the residue in liver and kidney (P<0.01).